

Jóhír mondó

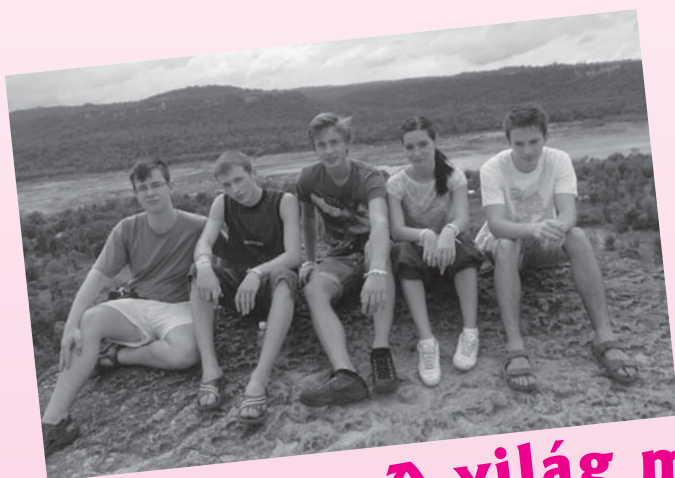
XVIII. évfolyam • 1. szám • 2013. január

„Mert nincsen itt
maradandó városunk,
hanem az eljövendőt
keressük.”

(A ZSIDÓKHOZ ÍRT LEVÉL 13, 14)

Itt a Mikulás

A világ másik végén

Szalagavató 2012

Szalagavató

Szalagavató

A hagyományokhoz híven november utolsó napján került megrendezésre iskolánkban a szalagavató és az azt követő bál.

Az összes végzős nevében mondhatom, hogy nagyon vártuk ezt az eseményt, hogy felkerülhessen szívünk fölé az a bizonyos szalag, ami jelzi, hogy rövidesen elhagyjuk szeretett iskolánkat. Az osztályok szorgosan készültek a műsorokkal, és hosszú órákat töltöttek a keringő gyakorlásával. Első körben sor került a szalagtűzésre, ami mindenki számára emelkedett pillant volt, a végzős fiúk és lányok megkapták az éveiket szimbolizáló szalagot. Ezt követően felváltva került sor az osztályok műsorára, illetve a nagyon várt bécsi és angol keringőkre. A műsorok főként a táncra helyezték a hangsúlyt, de láthattunk minden porcikánkat megnevettető paródiákat is. Összességében minden osztály kitett magáért, és meglátszott a produkciókon, hogy hosszú órákat töltöttek gyakorlással.

Véleményem szerint az est fénypontjai a négy osztály keringői voltak. A lányokból gyönyörű hercegnőt varázsolt a fehér ruha és a kecses mozdulatok. Az idejű keringőruha divatot teljes mértékben a hófehér, tüllös ruhák uralják. Díszítő elemként jelen vannak a csipke rátétek, illetve a

kristállyal díszített felsőrészek, amik a kiegészítő kérdését is egyszerűen megoldják.

A fiúk keringőruha trendje hosszú évek óta változatlan, csak az ingek színe változik, illetve gyakran mellénnyel egészül ki. A koreográfiák gyönyörűek voltak, a közönséget a pergő ritmusok és a lány dallamok elröpítették egy múlt századi bálterembe. Minden tánc más miatt volt különleges. Volt, amelyik a szédítő forgásoktól és emelésektől vált felejthetlenné, volt olyan, ahol az élő ének varázsa fokozta a látványt, és volt, hogy báli maszk tette tökéletessé a keringőt. A végzősök kihasználták minden alkalmat, hogy megörökítsék ezt a számukra oly fontos pillanatot, mely a szalagavatóval nem ért véget, hisz rögtön utána kezdődött a Bál. Nagyon elegáns környezet várt minket finom ételekkel, italokkal és természetesen fergeteges hangulattal, amit a zenekar biztosított. Jó volt, hogy az egész évfolyam együtt lehetett, kimulathatta a szalagavató fáradalmait. Az est fergetegesen alakult, kivétel nélkül mindenki jól szórakozott. A legkitartóbbak zárásig maradtak. A szalagavató hagyománya megőrzésre méltó, hisz élmények sokaságát adja a diákoknak, illetve a szülőknek is. Arról nem is beszélve, hogy milyen nagy közösségépítő szerepe van. Még jobban összekovácsolódtunk és a szalag által egy egységgé váltunk. Szeretném megköszönni az összes végzős nevében a tanáraink türelmét és a szervezők áldozatos munkáját.

Vrbovszki Eszter

Thaiföld... Kinek mi jut róla az eszébe?

Tizenegy bevállalós diáknak és négy mindenre elszánt tanárnak most már biztosan azokat a felejthetetlen élményeket jelenti, amelyeket Thaiföldön szerzett. A kellemesen csípős ételeket, az együtt töltött vidám pillanatokot, a frissen vágott ananász illatát és a nyáriasan forró időjárását.

Az egyetlen eltántorító ok a hosszú utazás lehet, hiszen több mint két napot utaztunk földön és levegőben. Először felbuszoztunk Budapestre, onnan átrepültünk Amsterdamba, majd Bangkokba és végül elbuszoztunk Amnat Charonba, mindez szerény 38 órába telt. Kilépve a bangkok-i reptérről meghökkenve tapasztaltuk a forró és párás időt, ami elképesztő volt az otthoni hideg után. Miután megérkeztünk a célvárosba mindenki fáradtan foglalta el szállását a fogadó családoknál.

A következő napokban bevezettek minket az amnat charon-i „életbe”, ahol megismerkedtünk a thai tánccal és énekléssel, a thai konyhaművészettel, illetve belepillanhattunk a thai diákok mindennapjaiba. Megtanultuk, hogyan kell Buddhához helyesen imádkozni, és a rizsbetakarítás fortélyát is elsajátíthattuk.

**Élvezhettük a thai masszázscsodáit,
és kipróbálhattuk az elefánton való
utazást.**

Ellátogattunk a majomrezervátumba, ahol aranyos makákókat etettünk. Az amnat charon-i iskola hatalmas, nem kevesebb, mint 4000 diák jár

ide. Az első napon zászlós felvonulással köszöntöttek minket, az utolsón pedig búcsúműsorral köszöntek el tőlünk. Ezután könnyes búcsút vettünk családjunktól és új barátainktól, majd Rayong felé vettük az irányt, ami a strandjáról volt híres. Hófehér tengerpart, azúrkék víz, fényes napsütés és fehér emberek. Összesen 2 órát töltöttünk a tengerparton, de ez is elég volt, hogy mindenki rákpirosra süljön. Végül megérkeztünk Bangkokba, megnéztük a Királyi Palotát és a Smaragd Buddhát. A maradék időben pedig ellátogattunk a bangkoki piacra. Másnap indultunk haza. Végeredményben nekem nagyon tetszett. Megismertünk egy fantasztikus kultúrát és egy csodálatos népet. Azt gondolom, hogy nem csak a magam nevében beszélek, amikor azt mondom, ha megint lehetőségem lesz, újból ellátogatok ebbe a csodálatos országba.

Nagy István 12. F
Hrabovszki Viktória

A Budapest – Fasori Evangélikus Gimnáziumban jártunk

December 7-én, pénteken, az iskolánk biológia, kémia és fizika iránt érdeklődő tanulói, meglátogatták a Budapest – Fasori Evangélikus Gimnáziumot, ahol érdekes kísérleteket végezhettek.

Reggel fél 7-kor indult a busz a sulitól, majd 3 és fél órás út után megérkeztünk Budapestre. Az iskolába belépve a fizikások egy előadóba mentek, míg a biológiasok és a kémiások egy kísérleti termen osztóztak. Minden bioszosnak és kémiásnak kötelező volt egy fehér, „orvosi” köpeny viselése. A biosz szekció Hevesi Krisztina tanárnő vezetésével nekilátott a feladatok elvégzéséhez. Kicsivel több, mint 1,5 óra állt rendelkezésünkre, ahol 3 kísérletet végeztünk el. A legérdekesebb a csótány boncolása, és mikroszkóppal való vizsgálata volt. Először egy kicsit tartottunk az óriás csótány (ami egyébként nem is volt óriási) boncolásától, de mikor mikroszkóp alá tettük az állatot, mindenki csodálkozva nézegette.

Rendkívül érdekes volt a kémia szekció is. Először kettesével elhelyezkedtünk az asztalok mellett, majd elkezdtünk kísérletezni. Elsőként három áttetsző oldatot kellett meghatározniuk jó segítségével, majd a katalizátorok szerepét figyelhették meg: a barnakőpor gyorsította a hidrogén-peroxid bomlását, így a kémcsőben heves pezsgést láthattunk. Ezután hidrogéngázt fejlesztettünk, és megcsináltuk a durranógáz próbát is. A következő kísérletben réz-szulfát oldattal dolgoztunk, amely nagyon szép világoskék színű.

A kísérlet során ammóniumot csöpögtettünk bele szépen lassan, és fehér csapadéknak kellett volna kiválnia. Ez nekünk nem sikerült, viszont gyönyörű királykék oldatot kaptunk.

A délelőtti folyamán még elkészíthettünk egy ezüst-tükör próbát, és réz (II)-szulfát oldatba áztattunk be fémlemezket. A kísérletek során, néhány bioszos is belátogatott a terembe, és a lelkesedésük a színes oldatok iránt igazán feldobta a hangulatot. A fizikusok számolhattak lövedék sebességet, az impulzus-megmaradás törvénye alapján hangsebességet. Nagyon jól éreztük magunkat a kísérletek gyarapították tudásunkat és ismereteinket. Hasznos tapasztalatokat gyűjtöttünk, miközben „játszva” tanultunk. Reméljük, azok, akik még az emelt órák választása előtt állnak, jó élményeket szereztek a természettudományok felől, és megerősítést kaptak, hogy jól döntenek, ha ezekkel a tantárgyakkal akarnak foglalkozni a jövőben. A tanárok is nagyon élvezték a modern felszerelésekkel történő munkát. Bár voltak kisebb diákcsínyek, ezek mit sem vonta le a kísérletek értékéből. A hazaút további izgalmakat nem, de jó hangulatot tartogatott számunkra, majd a koránkelés és a hosszú nap után a csapat nagy része elpilledt, és hagyta leülepedni a tudást agyának szürkeállományába.

Mikulás

2012. december 7-én jött el a várva várt délután, amikor is a 8. a osztály, az „alsósok” számára Mikulás bulit szervezett.

A rendezvény a tornateremben került megrendezésre, amit szépen feldíszítettünk. A Mikulás, vagyis Szent Miklós Püspök megérkezése nyitotta az estét. Szent Miklós Püspök házi tanítást is tartott nekünk. Ezt követte egy gyönyörű társastánc produkció. Személy szerint nekem nagyon tetszett.

Ebben az évben az osztályoknak számhúzásra kellett valami „táncszerűt” létrehozniuk és bemutatniuk. Különböző stílusú dalok szerepeltek a listán, például Justin Bieber, Nótár Mary, Bomba és még egyéb retro számok. A produkciókat a zsűri kategóriák szerint értékelte.

Mindegyik előadás nagyon színvonalas, humoros és vicces volt. Miután véget értek a produkciók, az osztályunk meglepetés keretében egy táncsal lepte meg a többi osztályt, a PSY: Gangnam Style-lal. Kitaláljátok milyen táncsal? Végül az est fény pontja a disco következett, természetesen a diákok nagy öröme. Egy-két technikai malőr is becsúszott, de hamar átsiklottunk rajta.

Egy fantasztikus délután részesei lehettünk. Akik ott voltunk, bizonyára jó élményként tehetjük a hátizsákunkba az idei Mikulás bulit.

Szathmári Dominik 8. a

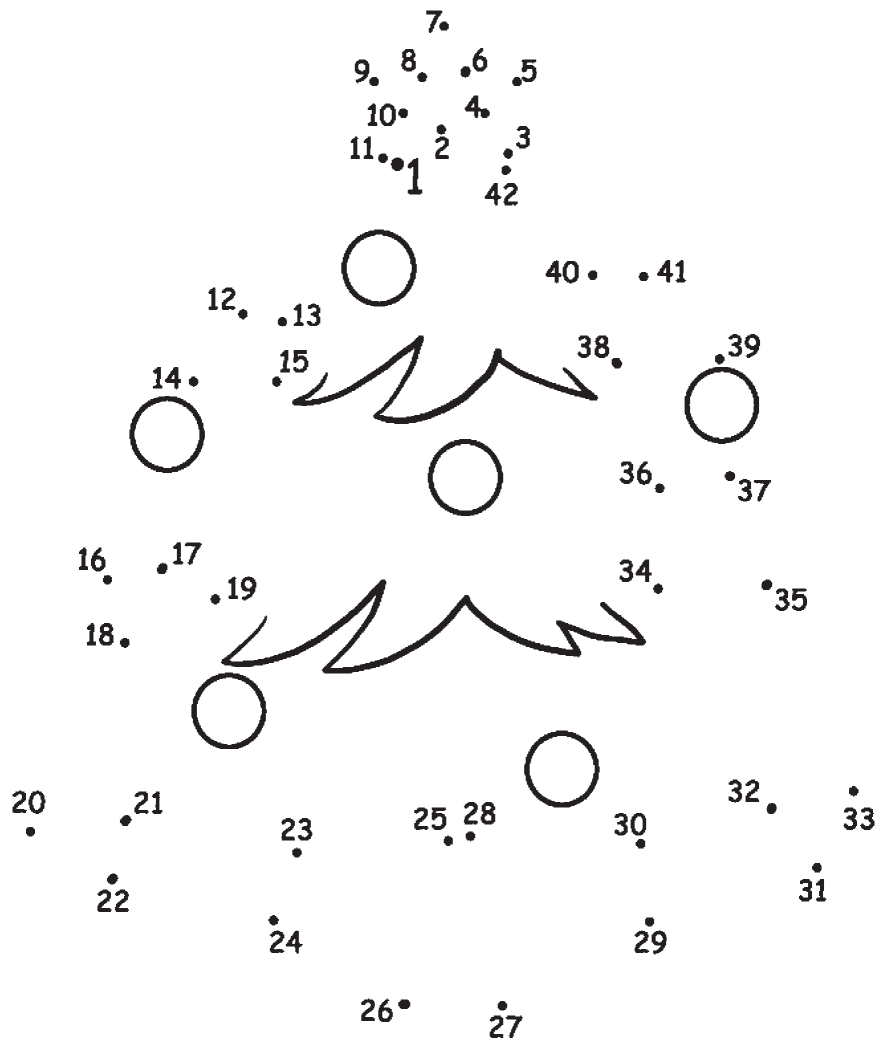
Megérkezett a Mikulás

Első osztály

Közös Mikulás délutánon vettek részt iskolánk legifjabb tanulói. Az 5. a és 5. b osztályosok meglepetést szerveztek a legkisebbeknek: az 1. a és 1. b osztályosoknak. A nagyobbak egy mese előadásával

kedveskedtek. Ajándékként mikuláskönyvjelzőt és piros papírcsizmát készítettek a kicsiknek. Az elsősök közös énekléssel és szavalással köszönték meg a nagyobbak figyelmességét.

Nagyszalonta

Nagy volt az öröm, amikor önkéntes csapatunk kis csoportja megérkezett a Nagyszalontai Gyermekotthonba. Egy hűvös októberi nap volt, s épp ezért csak nagyon kevés gyerek játszadozott kint az udvaron. Abban a pillanatban, ahogy megpillantottak minket, miközben kikászálódtunk a kisbuszból, megrohmozta bennünket: kiabálva, nevetve, önfeledten szaladtak felénk a kisebbek, s a bátrabbak még meg is ölelgettek minket. Voltak azonban szegénylősebb gyerkőcök is, akik eleinte meg voltak ijedve: Vajon mi ez az egész? Miért jöttek? Kik ők? A megérkezésünk utáni első fél óra azzal telt, hogy az a gyerek, aki gyorsabb volt a többenél, azonnal belénk karolt, s megmutatta nekünk az otthonát.

A Nagyszalontai Gyermekotthonban több mint kilencven gyermek él, mindenféle korosztályból, a nagyon piciktől egészen a velünk egykorúakig. Ezeknek a gyerekeknek hét házon kell osztozniuk, melyek egy-egy családot képviselnek.

Minden úgynevezett családnak van egy „anyukája” (egy esetben „apukája” is), akik az ott élő nevelők. A család, ahová én kerültem nagyon barátságos volt. Az épület egy tipikus családi ház volt világos falakkal és nagy ablakkal. A bejáraton való bejutás egy kicsit nehézkes volt az ott heverésző Lara miatt, aki a gyermekotthon örökbefogadott kutyusa. Miután átviteltük az akadályt (szó szerint, ugyanis Lara egy centit sem volt hajlandó arrébb feküdni) levettük a vastagabb pulóvereinket, és körbenéztünk egy kicsit az „önkéntestársammal”. A ház nagyon jó állapotban volt, a szobák... hát, fiú szobákhoz képest igen

rendezett volt, s az étkező és a nappali is jól felszerelt volt. Egyáltalán nem ilyenre számítottunk.

A kisiú, aki meghívott a családjához már elég túrelmetlen volt, gyorsan felöltöztünk, ráadtuk a gyerekekre a melegebb ruhákat, és kimentünk az udvarra. Egész délelőtt játszottunk és ugráltunk délután ketőtől. Ekkor van a szalontai árvaházban az ebéidő. Az ebéd egyszerű volt, de az ottaniak nem is voltak máshoz szokva, nagyokat kanalazva fogyasztották el húslevesüket, majd a sajtos tésztának sem kisebb lelkesedéssel kezdtek neki.

Miután mind jóllakva kitámolyogtunk az ebédlőből, egy percet szusszantunk, kezdetüket vették a különféle programok, melyekkel az önkéntesekkel együtt hetek óta készültünk. Hogy mindenkinek legyen kedvére való elfoglaltság, több „állomást” hoztunk létre. Ilyen állomás volt a Mesesarok, melyben egy-két önkéntes foglalt helyet, olvasott fel meséket az apróknak; volt Kreatív sarok, ahol a gyöngyfüzéssel, arcfestéssel, krumpli-nyomdázással szórakoztattuk a gyerekeket, volt egy bizonyos Sütisarok, ahol a gyerekek palacsintát süthettek, kókuszgolyót készíthettek. S végül, a Sportsarok, ahol különféle ügyességi vetélkedőkkel és sportfeladatokkal mértük le a gyerekek ügyességét, melyeken való részvételért pontokat kaphattak. A fiúk és a lányok egyaránt élvezték a napot, főleg, amikor ártatlan önkéntesekre firkálhattak arcfestéssel.

A napot az tetézte, amikor előkerültek az általunk gyűjtött plüssök. A gyerekek, mintha a világ legértékesebb tárgyát kaparintanák meg, úgy szorították magukhoz az ajándékaikat. Hatalmas, csillogó szemekkel köszönték meg nekünk, majd a plüssöket tovább ölelgetve, dédelgetve foglalták el magukat.

Leírhatatlan élmény volt. Köszönjük, hogy ott lehetünk!

Valamit el kell mondanom, valamit el kell hogy meséljek...

Az egyik vasárnap néhányan meglátogattuk a nagyszalontai gyermekotthont, kíváncsi tekintetek várták minket, hogy a délutánra tervezett kreatív foglalkozáson, vajon mi lesz a feladat. A sóliszt-gyurma alapanyagához, már csak a só hiányzott. Gondoltam, gyorsan elfutok a sarki boltba, és veszek egy zacskóval. Egyedül mentem...

A bolt előtt egy maszatos arcú, rongyos kabátot, lyukas cipőt viselő kisfiú állt, koszos kezét felém tartva. Céltudatosan bementem a boltba, gondoltam, majd ha kijövök, szóba elegyedem vele. Ahogy az ajtón kiléptem, szemünk találkozott. Egyszerre előntött a melegség és a döbbenet érzése...

Hiszen én ezt a fiút ismerem!

– Te vagy az Peti, Bélfenyérről?

– Igen.

A szomorú szemek hirtelen megcsillantak. Kérdések hadát szegeztem neki elképedésemben, meglepődöttségemben, félelmemben:

– Hogy, hogy itt vagy, mit keresel itt? Egyedül vagy? Figyelnek téged? Miért nem otthon vagy? Hogy, hogy nem maradtál a bélfenyéri gyermekotthonban? Leültünk, s szépen minden kérdést megválaszolt. Én, a szép szürke kabátomban, farmernadrágomban, meleg cipőmben és Ő, a már színét vesztett, egykoron fehér kabátjában, melynek bélése lógott, mackónadrágjában, mely koszos, foltozott volt, sportcipőjében, mely szakadt volt. Úgy ültünk és beszélgettünk ott a bolt előtt, mint ahogy a régen látott jó barátok szoktak: kendőzetlenül, őszintén.

Péter, most 13 éves kisfiú. A bélfenyéri árvaházban ismertem meg, négy vagy öt évvel ezelőtt még pátyolgattam, hátamra vettem. Jó kis fiú volt, de az idők gyorsan változnak, s vele együtt az ember is. A bélfenyéri árvaházban sok probléma volt vele, hiszen a kis kamaszodó fiúcska feszegette a határokat, amit nehezen tudtak kezelni a nevelők, így egy idő után Peti hazaszökött a Nagyszalontán élő családjához (kb. 30 km). Azóta Ő tartja el koldulásból öt kisebb testvérét. Elmesélte, hogy aznap még nem evett semmit, sőt még nem is gyűjtött össze annyit, hogy valamit vehessen testvéreinek meg a szüleinek, akik otthon várják őt. Habár anyuka dolgozik hétköznap egy varrodában szalagmunkásként, viszont apuka nem tud elhelyezkedni sehol. Mit volt mit tenni, Petikét az iskolába nem veszik vissza, mert csak négy általánosa van, le van maradva, munkát nem adnak neki, mert még kicsi, így marad a koldulás: hidegben, melegben, esőben, hóban... mert enni kell... mert enni kell!!!

Némán ülök, s hallgatom, hogy ebből a kis szájából mennyi minden tör fel, hogy ebben a kis szívből

mekkora tűz, mekkora szeretet lehet testvérei iránt! Szinte perzseltek a szavai... Nagyon nehéz elmondani és leírni azt, amit éreztem.

Folytatni szeretne volna, de megszakítottam: Gyere, veszek Neked csokit, meg valami péksüteményt! Bementünk a boltba, és ami megdöbbenett, hogy nem a csokikhoz, nem a péksütihez szaladt oda, hanem a kilóskenyerekhez: – Éhes vagyok...

Rögtön levettük a kenyeret a polcról, s odamentünk a felvágottas pulthoz: „Szeretitek a szalonnát, a kolbászt, a parizert?” – Naaagyon! – válaszolta, s szeme fényesebben csillogott, mint bármelyik csillag az égen.

Megnéztem, hogy mennyi pénz van nálam, hogy meddig költekezhetek. De szerintem ilyenkor nem az ész, hanem a szív szólal meg az emberben. Így hát betettük a kiválasztott élelmiszert a kosarunkba. Ahogy kiléptünk a boltból, felajánlotta, hogy ha akarom, akkor találkozhatok a szüleivel, testvéreivel, mert éppen bent vannak a városban, egyik ismerősüknél. Meglátogattam őket. Hamar megtaláltam a közös hangot az Édesanyával. Érdeklődtem a mindennapos nehézségekről, tehetetlenségükről, szóba jött a Mikulás bácsi, a karácsony, azaz Jézus születése. „Nálunk bizony régen volt karácsonyfa, mert minek, ha nincs mit alá tenni?”

A kisgyermeknek némán, de széles mosollyal vettem körül. Megsimogattam kis buksijukat, s eldöntöttem, hogy felajánlom segítségemet, hogy ha legközelebb erre jövök, még karácsony előtt meglátogatom őket, hozok tésztát, lisztet, olajat, cukrot, egyéb tartósélelmiszert, illetve a gyerekeknek megfelelő téli ruhákat, cipőket... Ritkán láttam hálás szíveket, de ezek, azok voltak.

A kis szürke, hűvös, dohos szagú szobából kilépve éreztem, hogy Isten nem véletlenül küldött el engem a boltba, só vásárlása ürügyén. Eszembe jutott, hogy mit mondott Jézus egykoron a tanítványainak: „Éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok... Bizony, mondom nektek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebbek közül, velem tettétek meg.”

Visszagondolva, a kisgyermekek szemeinek tiszta, meleg ragyogásában, érintésében megláttam Isten arcát... gyönyörű volt.

Siettem vissza az árvaházba, mert tudtam, hogy a gyermekek már nagyon várnak, hiszen az ötperces sarki boltos utam, másfélórásba nyújtózott el. Végül hangos kacajok, felhőtlen mosolyok kíséretében csak sikerültek a sóliszt-gyurma figurák is. Sose feledem el azt a napot...

Foci

A Békéscsabai Női Labdarúgó Sport Club szeretettel várja a focizni szerető kis- és nagylányok jelentkezését utánpótlás csapataikba 6–11 éves korig, valamint 14 éves kortól.

Csapatunk honlapját itt találjátok: <http://www.bekescsabainlsc.hu/>. Érdeklődni lehet a csabai.noifoci@gmail.com e-mail címen vagy a +36-30/506-4202-es telefonszámon Bencsik Évánál, valamint iskolán belül Lehoczki Gyöngyinél 12. F és Bordás Dorottyanál 11. D.

1000 perces kosár

Idén is sor került a minden évben megrendezett, igen népszerű 1000 perces kosárlabda bajnokságra.

Az eseményt szint már hagyományként rendezte meg iskolánk, nagy sikerrel. Nagyszerű közösségi élményt nyújt mindenki számára. A mérkőzések már délben elkezdődtek az általános iskolások számára. A rendezvényen az iskolánk hajdani és jelenlegi diákjai egyaránt összemérették ügyességüket és gyorsaságukat. Az esemény hossza az állóképességünket igen csak próbára tette, de ennek ellenére mindenki fáradhatatlanul küzdött a végsőig, hogy ő legyen az

iskola „bajnoka”, sajnos csak egy csapat kerülhetett ki győztesen, de mindenki derekasan küzdött.

A késői órákban már az energia utánpótlása is jól jött, ezt a szendvicsek és a csokik biztosították az általában lévő büfében, és persze a buzdítás sem jött rosszul a pálya széléről. Az osztályunkból (11. B) is igen sokan részt vettek az eseményen. Talán ennek is köszönhető a jó osztályközösségünk, hogy egy egységként veszünk részt az iskolai programokban. A szurkoláshoz nagymértékben hozzájárult a zene. Ugyan, nagy tétje nem volt a meccseknek mégis mindenki igyekezett kihozni magából és a csapatából a maximumot. Szerintem legtöbbször jó élménnyel térünk haza, nem beszélve a sportolás örömről!

Horváth Csenge 11. B

Sztechlo Gábor Ösztöndíj

A Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Presbitériuma a gyermekmentő Sztechlo Gábor emlékére, valamint az oktatási és nevelési hagyományaink ápolására ösztöndíjak adományozásáról határozott. 2012 őszén nyolc diákunk részesült ösztöndíjban. Az ösztöndíjat tehetséges, anyagilag rászoruló diákok kaphatják meg.

A díjazottak: Aranyos Márta 12. C (140 000 Ft), Bjelik Blanka 13. D (140 000 Ft), Blahut Edit 12. F (100 000 Ft), Blahut Zita 12. F (100 000 Ft), Fazekas Lili 13. C (120 000 Ft), Frisnyicz Kitti 13. F (120 000 Ft), Gábor Vivien 12. C (50 000 Ft), Gál Zsuzsanna 12. A (125 000 Ft).
Gratulálunk!

Szórakozás

						3		
				8			6	9
3	1							
					3			
							9	
	6					4		
			8	2				4
5			6	7				3
	8	4				1		2

VICC

A rendőrök vizsgáznak. Bemegy az első, elé tesznek egy profilképet, amin oldalról van az arc fényképezve, és kéri, hogy sorolja fel az ismertetőjeleit.

– Fekete göndör haj és egy füle van.

Azonnal kirúgják. Bemegy a másik is, neki is ugyanaz a feladata.

– Széles száj és egy füle van.

Őt is kirúgják. Mikor megy ki az ajtón, a harmadik jelentkezőnek odasúgja, hogy csak azt ne mondja, hogy egy füle van, mert akkor megbuktatják. Bemegy ő is, a feladat ugyanaz.

– Széles száj és kontaktlencsét visel.

– Bravó, bravó, ilyen rendőr kell nekünk! Most már csak azt árulja el, hogy miképpen jött rá a kontaktlencsére?

– Nagyon egyszerű volt, ugyanis akinek egy füle van, az nem tud szemüveget hordani.

Egy hosszú és fárasztó hét után rengeteg fiatal lepi el a közterületeket, parkokat, szórakozóhelyeket kikapcsolódás gyanánt. Azonban egyre inkább a kisebb korosztály: a 12-14 évesek kezdik uralni a nem épp korukhoz illő terepet. A mai kiskamaszok a sulis adta fáradalmakat napjainkban, jobban szeretik levezetni az utca által kínált élményekben és izgalmakban (amelyek több esetben éjszakai csatangolásokhoz vezetnek), mint az oltalmat, a gyermekkori örömeit tápláló otthonukban. Ezek a fiatalok egyre kevesebb figyelmet kapnak szüleiktől, hiszen a szülők legtöbbször a nap terhe alatt megfáradva kevés türelemmel fordulnak gyermekeikhez.

A másik igen jelentős dolog, hogy a tinik sok esetben nagyobb testvéreiktől, iskolatársaiktól vesznek át különböző mintákat. Elég gyakran

fogadhat minket az a látvány, mikor különböző szórakozóhelyek előtt, vagy akár egy-egy nagyobb rendezvényen 12-14 évesek dohányoznak vagy alkoholt fogyasztanak. Nagy hatással vannak rájuk az őket körülvevő emberek és a média, ahol példaképek után kutatnak. Visszakanyarodva a szórakozóhelyekhez, sajnós az is egy alapvető gondot jelent, hogy az ilyen helyek többségénél korhatár nélkül engedik be a kamaszokat, annak ellenére, hogy elvileg a korhatárt megsabták, általában mégsem ellenőrzik a belépőket. Nehézséget jelent az is, hogy habár ez a probléma jelen van a közéletben, sokszor mégis szemet hunyunk fölötte, illetve az is akadályt jelent, hogy a szülők – annak ellenére, hogy tisztában vannak döntésük súlyával – elengedik gyermekeiket az éjszakába.

Gábor Vivien 12. C

Ésszel a Face-szel!

Számos szenvedélybetegség van, mely kihat a diákok magánéletére, családjához való kötődésére, akár a barátaikkal való kapcsolataikra is. De itt nem csak a szerencsejátékra, pszichoaktív szerekre, alkoholra gondolok, hanem a közösségi oldalak (például a Facebook vagy akár az egyre népszerűbb Twitter, Tumblr és az Instagram) túlzott használatára is. Most a közösségi oldalak káros és előnyös oldalaira szeretném felhívni a figyelmeteket.

A hátrányaikkal kezdeném: az iskolában és a környezetemben is vannak olyan emberek, akik szinte egész nap a közösségi oldalakon lógnak. Minden szünetben megállás nélkül nyomkodják a telefonjaikat és a külvilágról nem is vesznek tudomást. Gyakorlatilag nem is kommunikálnak másképp csak az internet segítségével.

Fárasztó állandóan azt hallgatni, hogy „összátok meg”, „like-oljátok”, vagy „láttad már, mit írt ki tegnap x és y?”.

A baj nem a használattal, hanem a mértékkel van.

Kivonják magukat a közösségi életből. Lemaradnak a legjobb poénokról, a cinkos összenézésekről. Sajnós az is előfordul, hogy akkor is virtuálisan tartják a kapcsolatot, amikor azt személyesen is megtehetnék. A kommunikációhoz a szavakon kívül hanglejtés, hangszín és gesztusok is hozzátartoznak, melyek további információt nyújtanak a másik félnek. Ezek közvetítésére azonban a világháló még a hangulatjelek használatával sem alkalmas. Sajnós a névtelenség álarcát is sokan kihasználják, olyan dolgokat, hozzászólásokat is közzétesznek, melyet névvel

együtt nem vállalnának. Sok család életét is megnehezíti ez az új jelenség.

Egyre több helyen fordul elő, hogy a gyermek miután haza megy, rögtön leül a számítógép elé, és észre sem veszi, hogy már órák óta számítógépezik. Még enni is a gép előtt eszik, és a szüleivel sem beszél két szónál többet. Ha ez többször fordul elő, elhidegülnek egymástól, ami később családon belüli problémákhoz vezethet, ugyanez jellemző lehet a párkapcsolatokra is. Emellett ez a fajta függés okozhat étkezési zavarokat és szorongást is.

A hátrányok után jöjjenek az előnyök is.

Vannak olyan emberek, akik chatelés közben könnyebben megnyílnak.

Így könnyebben kifejezik a gondolataikat, és nem érzik zavarban magukat, ezáltal egy kis magabiztosságra tesznek szert.

A mindennapi életet is nagyban megkönnyítik, mert használatuk ingyenes, és így korlátlanul lehet beszélni az osztálytársakkal és a barátokkal. Hasznos információt lehet rajtuk megosztani, mely a gimnáziumi és az egyetemi évek alatt szinte nélkülözhetetlen. A csoportok segítségével pedig privát információkat oszthatsz meg a barátaiddal és csoporttársaiddal egyaránt. Bár a Twitter, Tumblr és az Instagram képek, rövid üzenetek közzétételére szolgál, és nem tartalmaz játéklehetőségeket, ezek használata is egyre elterjedtebb.

Ezzel a cikkel nem lebeszélni szeretnék benneteket a közösségi oldalak használatáról, csupán fel szeretném hívni a figyelmet a **mértéktartásra**.

Bordás Dorca 11. D

A csábító „Hello” művészete

Mi nők nem arról vagyunk híresek, hogy egyszerű, könnyen megérthető lények lennénk. Mi nők mások vagyunk, mint a férfiak, nem csak külsőségekben, de gondolkodásban és viselkedésben is.

Ezért sokszor szokott panaszkodni a férfi nem. De ha nem lennénk azok akik vagyunk, ha kiismerhetőek lennénk és engedelmesek, ha be tudnánk fogni a szánkat, akkor meg azt mondanátok, hogy unalmasak vagyunk! Na, most akkor ki is a bonyolult? A legtöbb fiú/férfi elég merészen közelíti meg a lányokat/nőket, egy másik része pedig nagyon bátortalanul.

Most elmondom a nagy titkot! Mind két fél rosszul csinálja! A csoport egyik fele odamegy a lányokhoz ezzel a szöveggel: „Szia cica, van gazdád?”, „Van nálad térkép, mert elvesztem a szemeidben?!”, „Szia nem veled beszéltem meg egy randit a múlt héten? Nem? Akkor nem beszéljük meg most?” „Nincs izomlázad, mert egésznap rád gondoltam?” „Cukor ment a szemedbe, hogy ilyen édesen nézel?” „Megállt a szívem amikor beléptél a terembe, újraélesztenél?”

Fiúk, ez egy lánynak se jön be igazán, megmosolyogjuk, elmeséljük a barátnőnknek, talán holnap is emlékszünk rá és aztán ennyi. Tudjuk mind, hogy mi manapság a menő, a nagy macsó szövegek, a kivágott póló, lehúzott nadrág, nagy szivatások és égetések, de ezek a lányoknál semmit sem érnek. Tudjuk mind, hogy eltűnt a romantikus korszak, hogy ma már nem állít be egy srác se egy házhoz, hogy elkérjen egy lányt a szüleitől, ma már nincs az a fiú, aki elmondaná nyíltan, hogy mit érez vagy esetleg, hogy mit gondol.

Persze, mindenhol vannak kivételek, de sajnos csak elszórtan. Egy valami nem változott! Minden lány, még az is, aki nem vallja be egy úriembert akar, aki talán néha kinyitja az ajtót, elviszi moziba és, ami a legfontosabb, hogy kinyitja a száját és magabiztos minden helyzetben. Mi lányok nem a tökéletes pasit keressük, hanem egy pasit, akinek mi állunk az első helyen! Megkérdeztem pár lányt az iskolánkból, hogy mégis milyen fiút keres, és ha megtalálta, a fiú mit tett érte?

Ezeket a válaszokat kaptam:

Volent Réka: „Az én barátom majdnem kirúgatta magát a koliból, mert látni akart! (ugyanis ez mindig kapuzárást meghaladó időpontokban volt!)”

Ferencz Fanni: „Nehéz egy mondatban leírni, de talán számomra a legfontosabb a figyelmesség. Figyeljen oda rám, lepjen meg a legváratlanabb helyzetekben, csaljon mosolyt az arcomra!”

Svanda Melitta: „Számomra a tökéletes pasi, legyen titokzatos, gyengéd, érzékeny, testesítse meg

az erős, és mindig megbízható partnert. A lényeg, hogy olyan legyen, aki ezen a Földön él, mégis magával hoz egy másik világot. Akivel máshogy látsz, máshogy éled meg a mindennapokat. Akivel szebbek lesznek az álmos reggelek és még szebbek az éjszakák. Akivel a percek óráknak tűnnek, az órák pedig perceknek. Aki ott tud hagyni a szívedben valamit, ami akkor is segít szebbé alakítani a valóságot, ha nincs melletted.”

Sípos Henrietta: „Nincsen kimondott ideálom, nekem a kisugárzás az, ami először számít – hogy mennyire érzem jól magam vele! Nem vagyok oda a nagy dumás, nagyképű egyénekért, de az sem bejövős, ha valaki túl érzékenynek mutatja magát (tapasztalataim szerint ez is egy taktika!)”

Kocziha Réka: „Igazából számomra az a fontos, hogy jól érezzem magam vele, legyen humoros és figyelmes, a külső nem minden, de ahogy mondják a külső megfog a belső megtart és fogadjon el engem, ne akarjon megváltoztatni!,,

Máté Hanna: „Nekem az egyik legfontosabb egy fiúban, hogy meg tudjon nevetetni, fontos a jó humor számomra. Ezen kívül a teljesen átlagos dolgok számítanak, például, hogy legyen közös témánk, értelmes legyen és határozott.”

Mojdisz Anita: „Nekem fontos az, hogy a pasim mellett mindig biztonságban érezzem magam, meg tudjon nevetetni és semmit se kelljen előtte titkolnom.”

Szűcs Veronika: „Számomra a lényeg az, hogy fogadjon el olyannak, amilyen vagyok, ne akarjon megváltoztatni, nyitott legyen, kellőképpen határozott és a számomra kevésbé megnyerő tulajdonságai egyensúlyban legyenek a jó tulajdonságaival.”

Ezek szerint egyértelműen kijelenthetjük, hogy nem kérkedő, nagyszájú vagy éppen szégyenlős dobozokat keresünk magunk mellé, a nagy dumák nem jönnek be, se az ha szégyenkezel és nem vállalod fel, hogy ki a barátnőd.

Minden lány valaki olyat keres, aki megbecsüli! Sok lányból, értékes lányokból kiölik a jót, azok a szájhősök és szívrombolók, akik nem képesek meglátni a másikban az értéket!

Egyszóval a csábító „Hello-t” hamar elfelejtjük és megunjuk!

SKYFALL

A film középpontjába James Bond M.-hez kötött hűsége kerül, akinek a múltbeli tettei a jelenben kísértének újra.

Közben az MI6 pusztára léte is veszélybe kerül, így Jamesnek féltre kell tennie a személyes érzéseit, hogy megakadályozza a veszélyt, ami az új részben Javier Bardem személyében testesül meg.

Óz, a hatalmas
Oz, The Great and Powerful (3D)
amerikai fantasy-kalandfilm

A Disney L. Frank Baum The Wonderful Wizard of Oz mesenovellájának (és a belőle készült 1939-es film) előzményeit vinne filmvászonra, amiből megtudhatjuk, hogy Óz miként került a csodavilágba és vált igazi varázslóvá...

Magyar bemutató: 2013. március 7.

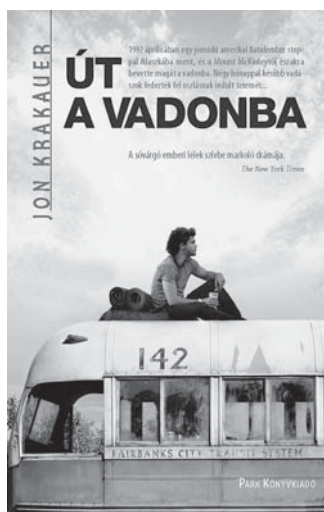
J. D. Salinger: Zabhegyező

Holden első személyben mondja el a kicsapása utáni három napjának történetét, melyet New Yorkban éjszakai mulatóhelyeken, kétes hírű szállodában és az utcán tölt el. Közben mindent megpróbál, hogy a világgal, az emberekkel normális kapcsolatot alakítson ki, de ez nem sikerül neki. Menekül az emberek elől, de mindenütt hazug embereket talál. Az egyetlen személy, akivel őszintén beszélhet, és aki talán meg is érti valamennyire, titokban felkeresett tízéves kishúga. De ő sem tud segíteni: Holden a történetet egy ideggyógyintézet lakójaként meséli el.

A lehetetlen – (The Impossible) amerikai–spanyol filmdráma

Maria (Naomi Watts), Henry (Ewan Mc Gregor) és három fiuk a téli szünetet idejére érkeznek Thaiföldre, hogy néhány napot a trópusi paradicsomban töltsenek. December 26-a reggelén, amikor a család épp a medence körül pihen az előző esti karácsonyi ünneplés után, rémisztő dübörgés szakad fel a föld belsejéből. Maria megdermed a félelemtől, és kis idő múlva hatalmas fekete vízfal hömpölyög felé.

Jon Krakauer: Út a vadonba

„A sóvárgó emberi lélek szívbemarkoló drámája.” (The New York Times)

1990 nyarán Chris McCandless dicsérettel diplomázott az Emory Egyetemen, majd eltűnt szem elől. Bankbetétjét jótékony célra adományozta, nevet változtattott, és a legtöbb személyes tárgyát hátrahagyva új életet kezdett. Stoppal bejárta Észak-Amerikát, embert próbáló, kivételes élményeket keresett. Majd kedvenc könyveivel, egy puskával és egy zsák rizzsel felszerelve elindult északra, az alaszakai vadonba, hogy megkíséreljen csak magára támaszkodva élni. Néhány hónap múlva jávorszarvas vadászok bukkantak rá a tetemére. Mi vezérelte ezt a fiút? Romlatlan idealizmus, csillapíthatatlan kalandvágy vagy önpusztító szándék? Felelőtlen volt vagy előre nem látott körülményeknek esett áldozatul? Aki szereti a drámákat, annak csak ajánlani tudom, mert egy nagyon szerethető és magával ragadó igaz történetet tár elénk a szerző. Ráadásul ha valaki nem tudja rávenni magát az olvasásra akár filmen is megnézheti, bár én azt vallom hogy a legtöbb történetet nem tudják úgy vászonra vinni, mint ahogy a saját képzeletünk meg tudja formálni.

Suzanne Selfors: Mentsük meg Júliát

Két Júlia, két külön világ,
egyazon kétségbeesett el-
szántság...

A tizenhét esztendő Mi-
mi Wallingford Broadway
hírneves Wallingford klán-
jának utolsó sarja. Olyan
életet kapott a sorstól,
amelyről a legtöbb lány
csak álmodozni szokott:
ő játszhatja a főszerepet
a családi színház Rómeó és Júlia című előadásá-
ban. Miminek azonban nem a színjátszás a legfőbb
vágya. Elszánt küzdelmet folytat, hogy a forgató-
könyvet félredobva végre nekivághasson az orvo-
si pályafutás új kihívásainak. A Verona városában
élő Capulet család leányának, a tizennégy éves Jú-
liának magányosan telnek napjai. Csapdába esett
rabként öröklődik a családot felőrlő régi viszály, és
anyja vasakarátának fogságában. Bármit képes
lenne megtenni azért, hogy elkerülje a reá váró
kényszerházasságot. Még attól sem riadna vissza,
hogy betegséget színleljen– vagy valami sokkal ve-
szélyesebbet. Ki ne ismerné Rómeó és Júlia tragi-
kus szerelmi történetét? Ez a könyv azonban egy
teljesen új megvilágításba helyezi azt. Ha elkezded
olvasni nem fogod tudni letenni, ugyanis ebben a
könyvben van minden, kaland, romantika, barátság,
viszályok, kalandok. Találkozik benne a mai modern
világ Shakespeare világával, bár a kettő nagyon kü-
lönbözik.

Zsótér Aliz, Kiss Gitta, Horváth Csenge

Diákok tollából

Vári János Hunor

Retúr II.

*(Békéscsaba–Budapest Keleti
50% kedvezmény Menettérti
2. kocsiosztály 1 fő 3420 HUF)*

A bú egy newton-i törvény:
gravitáció, testet húzó ballaszt
– hogy maradok s belőled csak
vagonok húzta susogás marad,
a tájba befekvő, álmos peronnal.

.....
Bontásra váró, huzatos épület.

.....
– szöközök egy retúrjegyén.

Absztinencia

Elvonási tünetek
jelentkeznek, mióta
nem vagy. Felszedtem néhány
kiló magányt.

Hasztalan-rossz diéta:
te eldobtad magadtól.
– Pocsolyába a csonkig
leszívott cigaretta-
csikket.

Még az a sistergő hang
is járt vele: a sírás
kondenz' melódiája.

Érdekességek

A jegesmedvék nem észlelhetők infravörös kame-
rával, a hőszigetelő bundájuk miatt.

A szúnyogokat a kék szín jobban vonzza, mint bár-
melyik más szín.

Nem az ember az egyetlen faj, ami háborúzik. A
hangyák szabályos csatákat vívnak, sőt még rabszol-
gákat is ejtenek.

A zsiráfok egyszerre 5 percet alszanak, összesen
kb. 20 percet naponta.

A kecskék pupillája téglalap alakú.

Egy egyhetes gazella gyorsabban fut, mint egy tel-
jesen kifejlett ló.

A közhiedelemmel ellentétben az elefántok nem fél-
nek az egerektől.

Egy strucc szeme nagyobb, mint az agya.

Anatómiailag lehetetlen, hogy egy disznó fel-
nézzen az égre.

Becslések szerint több millió fát a világon mó-
kusok ültettek, akik elásták a magokat, majd
megfeledeztek róla.

A pingvinek majdnem 2 méter magasra képe-
sek ugrani.

A kutya szája és fogai 200-szor tisztábbak, mint
az emberé.

A krokodilok évente mintegy 2000 embert öl-
nek meg. Összehasonlításként: a méhek 1500,
az elefántok 250 míg a rettegett cápák 25 áldo-
zatot szednek.

Viccek

Két szőke nő elhatározza, hogy felfedezi, hová tűnik a fény, ha kikapcsolják a lámpát.

Lehúznak hát minden redőnyt, visszaszámolnak, majd lekapcsolják a lámpát.

Keresik az eltűnt fényt mindenhol, hiszen az ajtó-ablak zárva, még a szobában kell lennie valahol. Egyszer csak az egyik boldogan felkiált:

– Ez az, megtaláltam! A hűtőszekrénybe bújt el!

			1	PANASZ-TÉTEL LENGYEL ÍRÓ VOLT	A MÁSIK OLDALON	SAKKOZÓ (PÉTER)	4
RÓMAI 2000			KÉTÉLTŰ ÁLLAT		UTÓ-VIZSGA		
SZALONNÁT FŐZ					FŐVÁROSI FÜRDŐ		
BÁCS-KISKUN M.-I KÖZSÉG				INDIAI RAGADOZÓ EGYEZMÉNY			
NEM LÁT							
TÉRKÉP ANGOLUL					NAR ANGOLUL TÓZSDEI MUTATÓ		AMELYIK HELYEN
TE ÉS ÉN				ÉLSŐSKÜDŐ NÖVÉNY KEVERT NOA!			
POLGÁR						VISSZAHÍ! ... TÁRDA; TÚZOK	
HIBÁSNAK TART							
	SATÓBBI RÓV. 3	JAPÁN AUTÓ PÁLINKA-SEPRŐ			OSONNI KEZD! TAMÁSI... ÍRÓ VOLT		
FERENC-VÁROSI TORNA CLUB			INDIÁN CSÓNÁK CHRIS ...; ÉNEKES		MÁSHOVA CSÚCSUL		
TÜNDÉR-KIRÁLY				NEVET-SÉGESEN FURCSA VÉTKES	BIRTOKOL		KÖTŐSZÓ: MÁS-KÉPPEN
GYÓGY-KENŐCS		MAGASBAN HORDÓ-MÉRTÉK			SZITA		
					VITÉZ		
... AVIS; RITKA MADÁR			ESIK TURBÉ-KOLO			HAJLAT LENTEBBI HELYRE	
			LEOMLIK A FAL FELMÉRŐ SULIBAN		... GARDNER; DÍVA VOLT FARKAS		
SALT ... CITY; VÁROS GEBE			FRANCIA ÍRÓ VOLT OROSZ KÖLTŐ V.		OROSZ FÉRFINEV RUKA-DARAB		
		ÁGAS... AZ EGYIK SZÜLŐHÖZ VONZÓDÓ			STÍLUS, RÉGIESEN FÓNICIAI KIRÁLY		
VER KÍSÉR-LETI LÉGGÖMB				ÉS, ANGOLUL ANTONOV GÉPE		LENGYEL LÉGITÁR-SASÁG ?	A HIDEGET NEHEZEN TURÓ
			TISZTES-SÉGTLEN JÖVE-DELEM				A LEG-NÉPESEBB ORSZÁG
AJTÓN JELEZ ... SZEND-VICS				HAMARO-SAN FÖGGAL ORÓL			
RONCS SZÉLEI!		BECSUK LEVÉL-TÁVIRAT, RÓV.		A NEON VEGYJELE GYÖKÉR		SZÁM-REND-SZERŰNK ALAPJA	
							JAPÁN DRÁMAI MŰFAJ ?
ERDEI NÖVÉNY RIGÁBAN ÉL		2 SPANYOL AUTOJEL					
			REVÚ NŐI TÁNC-KARÁNAK TAGJA			BORÍTÓ-KOSÁR	

– Miért az ablakon keresztül jársz be a házba?
– Anya azt mondta, hogy ha rossz jegyet kapok, át ne lépjem a küszöböt.

Mórickát fenyíti a tanárno:

– Mondtam, hogy ne hintázz a széken! Nincs füled?
– De van, csak azon nem tudok hintázni!

– Mit mond az egyetemista november elsején?

– De jó! Karácsonyig már csak kettőt alszunk!

Kisgyerekek az iskolában azt a feladatot kapják, hogy hozzanak be az isibe valamilyen eszközt ami az apukájuké:

– Lacika, te mit hoztál?
– Én egy kalapácsot.
– És mit mondott apukád?
– Hogy vigyázzak, nehogy rásűsek az ujjamra.
– Petike, te mit hoztál?
– Én egy ollót.
– És mit mondott apukád?
– Hogy vigyázzak, nehogy elvágjam a kezem.
– És Móricka, te mit hoztál?
– Én egy lélegeztetőgépet.
– És mit mondott apukád?
– HHHHHHHHÖÖÖÖ!!!
HHHHHHHHÖÖÖÖ!!!

Az utolsó tanítási napon a gyerekek ajándékot visznek a tanító néninek. A virágboltos fia egy csokrot hoz, a cukrász kislánya egy tortát, majd az italboltos kislánya egy nagy dobozt, szépen csomagolva. A tanító néni megemeli, és látja, hogy valami szivárog belőle. Viccesen megkóstol egy cseppet és megkérdi:

– Bor?
– Nem – feleli a fiú.
Újabb cseppet kóstol a tanító néni.
– Pezsgő?
– Nem.
– Szabad a gazda! – mondja a tanító – Feladom. Mi ez?
– Kiskutya...

Impresszum: A Békéscsabai Evangélikus Általános Iskola, Gimnázium, Művészeti Szakközépiskola, Kollégium és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény kiadványa. **Főszerkesztő:** Paluska Krisztina. **Tördelőszerkesztő:** Szabó Kinga. **Szerkesztők:** Kiss Gitta, Bordás Dorottya, Gábor Vivien, Horváth Csenge, Huszka Petra, Pocsai Szonja, Vrbovszki Eszter, Zsótér Aliz. **Nyomda:** Javipa Kft.